

SCHRIFTLEZING: 2 Koningen 4:1-7

Op een keer riep de vrouw van een van de profeten Elisa's hulp in: 'Mijn man, uw dienaar, die zoals u weet altijd groot ontzag had voor de HEER, is gestorven. Nu zal mijn schuldeiser komen en mijn twee kinderen als slaven meenemen.'

'Wat kan ik voor je doen?' vroeg Elisa. 'Vertel me eens, wat hebt je nog in huis?'

'Alleen een kruikje olie, heer,' antwoordde ze, 'verder niets.'

Toen zei Elisa: 'Ga bij uw burens lege kruiken en kannen te leen vragen, zo veel als je er krijgen kunt. Als je weer thuiskomt, doe dan de deur achter jou en je kinderen dicht en giet je olie in die kruiken en kannen over; telkens als er een vol is, neemt je een volgende.'

Thuisgekomen sloot de vrouw de deur achter zich. Terwijl haar kinderen haar de kruiken en kannen één voor één aangaven, goot ze de olie over. Toen ze allemaal vol waren en ze haar zoon vroeg haar de volgende aan te geven, antwoordde hij: 'Er zijn er geen meer.' Toen hield de olie op te vloeien.

De weduwe ging terug naar de godsman en vertelde hem wat er gebeurd was. 'Die olie moet je verkopen om je schuld af te betalen,' zei hij. 'En van wat er overblijft, kunnen jij en je kinderen leven.'

OVERDENKING

We worden geconfronteerd met een situatie waar de meesten van ons tot vorige week geen voorstelling van konden maken: 1½ meter afstand van elkaar houden, niet meer op bezoek bij elkaar, scholen en sportclubs gesloten. Zeker degenen die na 1945 zijn geboren weten niet wat ons overkomt. Hoe moeten we met dit ongrijpbare en onzichtbare gevaar omgaan? Wat moeten we doen?

In deze Corona-crisis klinken vanmorgen oude woorden, woorden uit een andere wereld.

In de schriftlezing horen we van een vrouw die een persoonlijke crisis meemaakt. Haar man is gestorven, ze heeft schulden en haar kinderen dreigen als slaaf te worden verkocht. Ze vraagt de profeet om hulp. In die situatie vraagt de profeet haar: 'Wat heb je nog in huis?'

De weduwe uit het verhaal had een kruikje olie en verder niets. Maar toen ze dat wat ze had, ging gebruiken, toen bleek die olie te gaan stromen en stromen – bijkans zonder ophouden.

Onze crisis is anders dan waar we over lezen. Maar deze crisis stelt ons in wezen dezelfde vraag als de vraag van Elisa aan de weduwe. Deze crisis stelt ook ons voor de vraag: Wat hebben jullie in huis om deze Corona-crisis het hoofd te bieden? Wat is bij ons dat kruikje olie? Uit de berichten lees en hoor ik in elk geval twee dingen die de afgelopen week als olie voor ons en onze situatie fungeerden.

Ik hoorde allereerst bijzondere verhalen van onderlinge zorg en aandacht. Ook nu er geen direct contact mogelijk is, zoeken en bedenken mensen allerlei manieren om om te zien naar elkaar.

Er ontstaan telefooncirkels, er ontstaan buurt app groepen, contacten die een poosje op de waakvlam hebben gestaan worden geactiveerd, grootouders en kinderen die elkaar niet meer fysiek kunnen ontmoeten sturen elkaar wat vaker een bericht via skype of facebook. Mensen bieden aan om boodschappen voor elkaar te doen. Een

jong stel deed een kaart bij oudere buurtbewoners door de bus met hun eigen telefoonnummer met de opmerking: 'Bel ons gerust om een praatje te maken en we nemen graag boodschappen voor u mee als we naar de supermarkt gaan'.

Het is hartverwarmend om verhalen te horen die op hun eigen manier vertellen dat de olie van het omzien naar elkaar blijft stromen en stromen, fles na fles en kruik na kruik.

Ook op een ander gebied hoor ik van die stromende olie en dat is het stromen van creativiteit. Onderwijzers en docenten die van de ene op de andere dag nieuwe manieren van onderwijs bedenken en uitvoeren. Ouders die vanaf afgelopen maandag ook de rol van meester of juf toebedeeld kregen maar meteen een nieuwe dagindeling voor thuis hebben opgesteld om het gezin in ordelijke banen te leiden. Ik hoor van verrassende nieuwe vormen van overleg tussen thuiswerkers en het kantoor op de zaak.

Via de telefoon, de app en de mail onderhoud ik deze dagen contact met mensen uit de zorg, uit het onderwijs met ondernemers. En ik ben echt onder de indruk hoe snel en wendbaar velen zijn in de uitoefening van jullie verantwoordelijkheden en beroepen. In al die verhalen hoorde ik als het ware de olie van de onderlinge zorg en de olie van de creativiteit volop stromen, verhaal na verhaal, fles na fles, kruik na kruik.

Juist daarom is het van belang dat we die onderlinge aandacht blijven houden zodat die olie ook blijft stromen. Want kijk, de eerste week was een aanloop-week. Soms kreeg ik de indruk dat er in de eerste dagen als het ware een sfeer hing van een onverwachte vakantie of van niet geplande snipperdagen.

De komende week wordt dat al anders en als het langer duurt wordt dat nog anders. Als kinderen niet naar voetbal of korfbal kunnen als je je vrienden of vriendinnen een hele poos niet ziet – dan is dat vakantie-gevoel gauw over.

En langere tijd met meerdere mensen in een beperkte ruimte zitten, doet een beroep op de onderlinge tolerantie. En dat valt niet altijd mee. Dan kunnen de spanningen af en toe begrijpelijkerwijs oplopen. De komende tijd stelt ons dan ook voor de vraag: Wat heb je in huis aan tolerantie, wat heb je in huis aan geduld wat heb je in huis aan doorzettingsvermogen?

Deze week las ik een eerlijk verhaal van een jonge moeder die aan een vriendin had gevraagd: "Hoe gaat het bij jullie thuis met de ruzies?" En door die vraag eerlijk te stellen, konden die twee jonge vrouwen ook eerlijk antwoord geven en juist daardoor elkaar echt helpen. Schroom dus niet om elkaar om hulp te vragen en elkaar hulp te bieden.

Van de oudere gemeenteleden hoor ik dat het niet meevalt om alleen thuis zitten. Het voelt nog stiller dan eerst, zo vertellen ze. Er zal een beroep op ons worden gedaan in het omzien naar de oudere gemeenteleden door extra te bellen, trouw zijn om een kaart of email te sturen. Gebruik deze tijd ook om een paar mensen te bellen, te mailen of te appen. Blijf naar elkaar omzien.

De beperkende maatregelen zijn nog maar net ingegaan en de kans is groot dat de omstandigheden nog uitdagender worden dan ze nu zijn. Wat we daarom nodig hebben is olie die blijft stromen. Bij volgelingen van Jezus Christus heeft die olie drie namen – die olie heet geloof, hoop en liefde.

We maken ons terecht zorgen over de toekomst maar bezorgdheid hoeft geen moedeloosheid te worden als we de olie laten stromen van geloof in en vertrouwen op de werking Gods Geest.

Sommigen onder ons zijn bang voor wat er allemaal nog gaat komen. Maar de angst hoeft ons niet te verlammen als we de olie van de hoop laten stromen.

We krijgen beperkingen opgelegd die mensen het gevoel kunnen geven geïsoleerd te zijn. Maar isolatie en quarantaine hoeft niet tot eenzaamheid te leiden als we olie van de liefde en van het omzien naar elkaar laten stromen.

Vanmorgen laten we ons door de profeet een vraag stellen: Wat hebben jullie in huis?

We hebben geloof en hoop en liefde.
Amen.